

အလွန်မွန်မြတ်သော ကိုယ်တော်၏

အသားတော်နှင့်သွေးတော်ပွဲနေ့

ရှင်ယောဟန် ၆:၅၁ - ၅၈

လူတွေကို အပြစ်မှကယ်တင်ဖို့၊ ထာဝရအသက်ရစေဖို့အတွက် စလုပ်ခဲ့တာက ဘုရားသခင်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဟိုးရှေးကာလကတည်းက ဘုရားသခင်ဟာ သူ့ကို ရှစ်ခိုးကိုးကွယ်ကြဖို့ လူတွေကို ဖိတ်ခေါ်တော်မူခဲ့ပါတယ်။ ရှေးကာလတုံးက ဘုရားသခင်က မိုးဖယ်ကို လူတွေစုရုံးစေပြီး ဘုရားကို ရှစ်ခိုးကိုးကွယ်ဖို့ ဘယ်လို မိန့်တော်မူသလဲဆိုရင်

ထွက်မြောက်ရာကျမ်း ၁၂:၁၆ - မှာ ပထမနေ့၌လည်းကောင်း၊ ခုနစ်ရက်နေ့၌လည်းကောင်း ဓမ္မစည်းဝေးခြင်းကို ပြုရမည်။ ထို့နေ့ရက်၌ လူတိုင်း စားခြင်းကိစ္စနှင့် ဆိုင်သော အလုပ်အဆောင်မှတစ်ပါး အခြားအလုပ်ကို မလုပ်ဆောင်ရ။

ဘုရားက လူစုလူဝေးနဲ့ ဝတ်ပြုကိုးကွယ်ဖို့ စတင်လမ်းညွှန်တော်မူပါတယ်။

ထွက်မြောက်ရာကျမ်း ၁၂: ၄၇ မှာတော့ အီဇရာအဲလ်အမျိုးသားပရိတ်သတ်အပေါင်းတို့သည် ထိုပွဲကို ခံကြရမည်။

ဆိုလိုတာက လူတမျိုးသားလုံး သခင်ဘုရားရှေ့မှာ စုရုံးကြပြီး ပွဲခံကြရမယ်။ အဲဒီလို စုရုံးကြတဲ့ အခါ ဘုရားသခင်ထံ ဆုတောင်းကြတယ်၊ ရှစ်ခိုးကိုးကွယ်ကြတယ်၊ ကျေးဇူးတင်ချီးမွမ်းကြတယ်၊ ပူဇော်ခြင်းတွေကို ပြုလုပ်လာကြပါတယ်။

လူဟာ ဘုရားသခင်က ဖန်ဆင်းလိုက်လို့ တည်ရှိလာရတယ်။ ဘုရားသခင်ရဲ့ ကျေးဇူးတော်ကြောင့် ကောင်းမွန်စွာအသက်ရှင်ကြရတယ်။ ဒါကြောင့် ဘုရားကို ကျေးဇူးတင်တဲ့အတွက် ဘုရားကို ဘာပေးရင်ကောင်းမလဲလို့ စဉ်းစားလာကြတယ်။ ဘုရားမှာ ပြည့်စုံနေလို့ ဘာမျှပေးစရာကို မလိုပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ လူတွေကတော့ အကောင်းဆုံးအရာကို ဘုရားအား ပေးဖို့ (တနည်းအားဖြင့်) ပူဇော်ဖို့ စီစဉ်လာကြပါတယ်။ ဒါကြောင့် အာဒံနဲ့ ဧဝါတို့ရဲ့ ပထမဦးဆုံးသားနှစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ ကိန်နနဲ့ အာဗေလတို့က ကိုယ်လုပ်ဆောင်ထားတဲ့အထဲက ရွေးချယ်ပြီး ဘုရားကို ပူဇော်ကြတယ်။ အကိုကြီး ကိန်နက ခြံစိုက်ပျိုးရေးလုပ်လို့ ဘုရားသခင်ကို အသီးအနှံတွေနဲ့ ပူဇော်တယ်။ အာဗေလကတော့ ကိုယ်ခြံထဲက သိုးတစ်ကောင်ကို ပူဇော်တယ်။ အဲဒီလိုနဲ့ ဘုရားသခင်ထံ ပူဇော်တဲ့ဓလေ့ထုံးစံ ရှိလာပါတယ်။

ဆာလံ ၅၀:၁၄ မှာ ကျေးဇူးတင်ချီးမွမ်းခြင်းယဇ်ကို ဘုရားသခင်အား ပူဇော်လော့။ အမြင့်ဆုံးသောအရှင်ထံ သင်တို့ပြုထားသည့် ဂတိသစ္စာတို့ကို ဖြည့်ဆည်းကြလော့။

ရှေးတုံးက သိုးကို သတ်ပြီး ဘုရားထံပူဇော်လေ့ရှိကြပါတယ်။ အဲဒီတုံးက လူတွေရဲ့အယူအဆက အသက်ဟာ တန်ဖိုးအရှိဆုံးအရာပဲ ဖြစ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ့်အသက်ကို ကိုယ်သတ်ပြီးပူဇော်ဖို့ကလည်း မဖြစ်နိုင်လို့ ကိုယ့်ကိုယ်စား သိုးရဲ့အသက်ကို သတ်ပြီး ပူဇော်တယ်လို့ အယူအဆရှိကြပါတယ်။ အဲဒီလို ပူဇော်ပြီး ဝတ်ပြုကြတဲ့အခါ အပြစ်တွေ ခွင့်လွှတ်ခံကြရတယ်လို့ အယူအဆရှိကြပါတယ်။ ဘုရားသခင်ကလည်း လူတွေရဲ့ယဇ်ပူဇော်ခြင်းဓလေ့အတိုင်း

သားတော်ဘုရားကို သန့်ရှင်းတဲ့ပူဇော်သက္ကာယအဖြစ် လူတွေရဲ့အပြစ်များအတွက် ပူဇော်ခံရဖို့ စေလွှတ်တော်မူပါတယ်။ ဒါကြောင့် ယောဟန်ဗတ္တိစွတားက သခင်ယေဇူးကို ညွှန်ပြပြီးတော့ “ဘုရားသခင်၏ သိုးငယ်တော်ကို ကြည့်ကြလော့။ လောကသားတို့၏ အပြစ်ကို ချွတ်တော်မူသောအရှင်ကို ကြည့်ကြလော့။” (ယောဟန် ၁:၂၉) လို့ ခေါ်ဆိုခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီခေတ်အခါက “သိုးငယ်တော်” လို့ ကြားလိုက်တာနဲ့ ဘုရားကို ပူဇော်ဖို့ ယဇ်ကောင်ဖြစ်တယ်လို့ လူတွေ သိထားပြီးသားပါ။ ဒါကြောင့် ရှေးခေတ်တုံးက သိုးကို သတ်ပြီး ပူဇော်သလို ယခုခေတ်အချိန်ကာလမှာ ဘုရားသခင်က သားတော်ယေဇူးကို ပူဇော်ရတဲ့ဝတ်ပြုကိစ္စကွယ်ခြင်း မစ္စားတရားကို အစားထိုး အသုံးပြုလာစေပါတယ်။

ဟေဗြဲဦး ၉:၁၄ မှာ ထာဝရတည်သော ဝိညာဉ်တော်အားဖြင့် အပြစ်အနာအဆာကင်း၍ မိမိကိုယ်ကို ယဇ်ကောင်အဖြစ်ဖြင့် ဘုရားသခင်အား တင်ပူဇော်တော်မူခဲ့သော ခရစ်တော်၏အသွေးတော်သည် သင်တို့၏အသိတရားကို သန့်စင်ပေးပြီး အသက်ရှင်တော်မူသော သခင်ဘုရားအား ဝတ်ပြုအစေခံနိုင်ရန် ပိုမိုစွမ်းဆောင်ပေးနိုင်လိမ့်မည်။

ခရစ်တော်ရဲ့ပူဇော်ခြင်းကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ကို သန့်စင်ပေးနိုင်တယ်။ ဘုရားကို အစေခံဖို့ ဘုရားရဲ့စကားကို နားထောင်နိုင်ဖို့ ခွန်အားတွေကို ပေးပါတယ်။ ဒါကြောင့် ခရစ်တော်ရဲ့ ပူဇော်ခြင်းဖြစ်တဲ့ မစ္စားတရားဟာ ဘုန်းကြီးရဲ့ လုပ်ရပ်မဟုတ်ဘူး။ ဝိညာဉ်တော်ဘုရားရဲ့ လုပ်ရပ်ဖြစ်လို့ မုန့်နှင့် စပျစ်ရည်ဟာ ခရစ်တော်ရဲ့ အသားတော်နဲ့ သွေးတော်အဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲသွားတာပါ။ ဒါဟာ ဖြစ်နိုင်ပါသလား၊ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။

ကျနော်တို့ ဆေးကြောခြင်းခံလိုက်တဲ့အခါ ဘုရားသခင်ရဲ့ သားသမီးဖြစ်သွားပါတယ်။ ဒါဟာ ဖြစ်နိုင်ပါသလား၊ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။

ကျနော်တို့ နောင်တရပြီး အာပတ်ဖြေလိုက်တဲ့အခါ ကျနော်တို့အပြစ်တွေ လွတ်သွားပါတယ်။ ဒါဟာ ဖြစ်နိုင်ပါသလား၊ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဝိညာဉ်တော်ဘုရားရဲ့ လုပ်ရပ်ဖြစ်လို့ ဘုရားက တတ်နိုင်လို့ ဖြစ်နိုင်တာပါ။ ဒါတွေအားလုံးဟာ ဘုန်းကြီးရဲ့ လုပ်ရပ်မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် မစ္စားတရားဟာ သခင်ယေဇူး သားတော်ဘုရားကို ပူဇော်တော်မူတဲ့ဝတ်ပြုကိစ္စကွယ်ခြင်းဖြစ်တာကြောင့် အလွန်ပဲ ပါဝင်ပူဇော်ထိုက်ပါတယ်။ မစ္စားတရားမှာ ပူဇော်ခံရတဲ့ ပူဇော်သက္ကာယကလည်း သားတော်ယေဇူးဘုရားရှင် ဖြစ်ပြီးတော့ ပူဇော်တဲ့ရဟန်းကလည်း သားတော်ယေဇူးဘုရားရှင်ပဲ ဖြစ်တော်မူပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ယေဇူးဘုရားရှင်က ထာဝရရဟန်းချုပ် ဖြစ်တော်မူလို့ပါပဲ။ ဟေဗြဲဦး ၇:၂၄ မှာ ကိုယ်တော်(ယေဇူးဘုရားရှင်)မူကား အစဉ်ထာဝရအသက်ရှင်တော်မူသောကြောင့် ရဟန်းအဖြစ်၌ ထာဝရတည်တော်မူ၏။

မစ္စားတရားဟာ သားတော် ဘုရားသခင် ယေဇူးကို ပူဇော်တော်မူတဲ့ ဝတ်ပြုကိစ္စကွယ်ခြင်းဖြစ်တာကြောင့် မစ္စားတရားနာကြတဲ့သူတွေဟာလည်း သခင်ယေဇူးရဲ့ပူဇော်ခြင်း အကျိုးကျေးဇူးတော်ကို အတူတူ ခံစားကြရပါတယ်။ မစ္စားတရားဟာ ကျနော်တို့ လူတွေအတွက် အပြစ်ခွင့်လွတ်ခြင်း ခံရစေဖို့ သခင်ယေဇူးရဲ့ပူဇော်ခြင်း ဖြစ်တယ်။ ကျေးဇူးတော်အပေါင်း ကျနော်တို့ ရရှိခံစားရစေမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ မစ္စားတရားထဲမှာ ကျနော်တို့ဝိညာဉ်အတွက် လိုအပ်တာအကုန်လုံး ရစေပါတယ်။ ဥပမာ မစ္စားတရားအစမှာ ကျနော်တို့အပြစ်အတွက် နောင်တရကြတယ် “ကျွန်ုပ်အပြစ်၊

ကျွန်ုပ်အပြစ် ” ဆိုကြတယ်။ ဘုရားသခင် သနားတော်မူပါလို့ တောင်းလျှောက်ကြတယ်။ ဂလိုရီယာ ဆိုပြီး ဘုရားကို ချီးမွမ်းတာလည်း ပါဝင်တယ်။ နောက်ပြီး ကျမ်းစာတွေ ဖတ် ၊ သြဝါဒနဲ့ ရှင်းပြပြီး ခွန်အားရစေတယ်။ မျှော်လင့်ချက်တွေ ရှင်သန်သွားစေတယ်။ ဘုရားတရားအကြောင်း ပိုသိလာတယ်။ နောက်ပြီး မုန့် စပျစ်ရည်ကို သခင်ယေဇူးရဲ့ အသားတော် အသွေးတော်အဖြစ် ပြောင်းလဲစေပြီး ဘုရားသခင်ထံ ပူဇော်တယ်။ ဝိညာဉ်ခွန်အား ရစေဖို့ ပင့်ယူကြတယ်။ ဒါတွေအားလုံး မစ္စားတရားထဲမှာ အကုန်အစုံပါဝင်နေလို့ ဘာသာသူများအားလုံး မစ္စားတရားကို မပျက်မကွက် လာတက်ရပါမယ်။

တစ်ချို့ ဘာသာသူတွေက တနင်္ဂနွေ ဥပုသ်နေ့ မစ္စားတရားကိုတောင် လာမတက်ကြပါဘူး။ မစ္စားတရားရဲ့ တန်ဖိုး ၊ မစ္စားတရားရဲ့အကြောင်းကို နားမလည်ကြဘူးထင်တယ်။ ကျနော်တို့အတွက် သခင်ယေဇူးရဲ့ ပူဇော်ခြင်းဆိုတာ သိရှိနားလည်ရင် နေ့တိုင်းမစ္စားတရားကို အပြေးအလွှား လာတက်ကြမှာပဲ။ ဘုရားကျောင်းမှာ လူပြည့်မှာပါပဲ။ အခုတော့ တချို့ ဘာသာသူတွေက ဘုရားကျောင်းတက်ဖို့ မအားဘူး တဲ့။ ပြောမှ ပြောရက်ကြပါလေ။ သင့်ကို ချစ်တဲ့ သခင်ယေဇူးက အသက်စွန့်တဲ့အထိ သင့်ကို ချစ်ကြောင်းပြတဲ့ မစ္စားတရားကို သင့်က ပါဝင်ဖို့ မအားဘူး တဲ့။ တော်တော်ရက်စက်တဲ့ ဘာသာသူတွေပဲ။ “ကိုယ့်မိတ်ဆွေအဖို့ ကိုယ့်အသက်ကို စွန့်ခြင်းထက် ကြီးမြတ်သည့်ချစ်ခြင်းမျိုး မည်သူမျှမရှိ” တဲ့။ အသက်စွန့်ပေးတဲ့ သခင်ယေဇူးရဲ့ချစ်ခြင်းကသာ အကြီးမြတ်ဆုံးဖြစ်တော်မူတယ်။

“သားတော်ကို ယုံကြည်သောသူဟူသမျှကို မပျက်စီးစေဘဲ၊ ထာဝရအသက်ကို ရစေခြင်းငှါ ဘုရားသခင်သည် မိမိ၏တစ်ပါးတည်းသောသားတော်ကို စွန့်တော်မူသည့်တိုင် အောင် ကမ္ဘာလောကသားတို့ကို ချစ်တော်မူ၏။ (ယောဟန် ၃:၁၆)” ဒါကြောင့် ဘုရားကျောင်းတက်တာဟာ ကိုယ့်ကို ချစ်လို့အသက်စွန့်တဲ့ယေဇူးဘုရားရှင်ဆီကို လာတာပါ။ အမေက လာခိုင်းလို့ မဟုတ်ရပါဘူး။ ကိုယ့်ခင်ပွန်းက အတင်းတိုက်တွန်းလို့ ဘုရားကျောင်းကို လာတာမျိုးလည်း မဖြစ်စေရပါဘူး။ ဘုရားကျောင်း မတက်ဘူးဆိုရင် “ငါ မအားလို့ပါ” လို့ မပြောပါနဲ့။ “ငါက ယေဇူးဘုရားရှင်ကို အဲဒီလောက်အထိ မချစ်လို့ပါ” လို့သာ ပြောပါ။ ဘုရားကို မချစ်လို့သာ မအားဘူးလို့ ပြောကြတာပါ။ ဘာသာသူတွေဟာ ဘုရားကျောင်း မတက်တာကစပြီး တဖြေးဖြေး ဘာသာပျက်တော့တာပါပဲ။

ဘာသာသူတို့ တစ်ပတ်မှ တစ်ခါ တနင်္ဂနွေနေ့မှာ တစ်နာရီလောက်လေးတောင် ဘုရားကျောင်းမတက်ရင် သင့်ဝိညာဉ်ရေးမှာ တော်တော်အခက်တွေ့နေပါပြီ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သင့်ဝိညာဉ်ရေးအတွက် ဘုရားကျောင်းတက်ပြီး အပြစ်တွေအတွက် နောင်တရစရာလိုတယ်။ ကျမ်းစာတွေ သြဝါဒတွေ နာယူခြင်းအားဖြင့် ဝိညာဉ်ခွန်အား ရစရာလိုတယ်။ ကိုယ်တော်မြတ်ပင့်ခြင်းဖြင့် ဘုရားနဲ့ ပေါင်းစပ်စရာ လိုတယ်။

ပေါ်တူဂီနိုင်ငံ ဖါတီမာမှာ မယ်တော်က သိုးကျောင်းသားလေး (၃)ယောက်ကို အထင်အရှားပြတုံးက ကောင်းကင်သိကြားတမန်တော်မှတဆင့် ကိုယ်တော်မြတ်ကို သယ်ဆောင်လာတာ တွေ့ရပါတယ်။ ကိုယ်တော်မြတ်ကို အသိအမှတ်မပြု ၊ မလေးမစား မလုပ်ကြဖို့ မယ်တော်က မိန့်ကြားပါတယ်။

ယေဇူးဘုရားရှင် မိန့်တော်မူတာက “ ငါသည် ကောင်းကင်မှ ဆင်းသက်လာသည့် အသက်ရှိသောမုန့် ဖြစ်၏။ ဤမုန့်ကို စားသောသူသည် အစဉ်ထာဝရအသက်ရှင်လိမ့်မည်။

ဤလောက၏အသက်အဖို့ ငါပေးမည်ဖြစ်သောမုန့်သည် ငါ၏အသားပေတည်း။(ယောဟန် ၆:၅၁)
ဒါကြောင့် ကိုယ်တော်မြတ်ကို မကြာခဏပင့်ယူကြဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ကိုယ်တော်မြတ်ကို ထိုက်တန်စွာ
ပင့်ယူနိုင်ဖို့ သင့်ဝိညာဉ်မှာ အပြစ်ကြီးရှိနေရင် နောင်တနဲ့ အာပတ်ဖြေပြီးမှ ပင့်ယူဖို့ သတိပြုကြရပါမယ်။

ကော်ရိန့်သူ (ပ) ၁၀:၁၆ ကောင်းချီးမင်္ဂလာပေးရန် ငါတို့ဆုတောင်းထားသော
မင်္ဂလာခွက်ဖလားတော်ကို သောက်ကြသောအခါ ငါတို့သည် ခရစ်တော်၏အသွေးတော်၌
တစ်လုံးတစ်ဝတည်း ပါဝင်ခြင်း မဟုတ်ပါလော။ ငါတို့သည် ပေါင်မုန့်ကို ဖဲ့၍စားကြသောအခါ
ခရစ်တော်၏ကိုယ်ခန္ဓာ၌ တစ်လုံးတစ်ဝတည်း ရှိကြသည်မဟုတ်လော။

ဘာသာသူတို့ မစ္စားတရားနာ လာကြတာက သခင်ယေဇူးရဲ့ ပူဇော်ခြင်းမှာ ပါဝင်ကြရုံမကပဲနဲ့
မိမိကိုယ်ကိုပါ ပူဇော်ကြရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီလို ကိုယ့်ကိုယ်ကို ယဇ်ပူဇော်လိုက်လို့ သေတော့
မသေသေးပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဒီဘဝအသက်တာကို ဘုရားအတွက် ပူဇော်နေရတာက
သက်ရှိယဇ်ကောင်လို့ ခေါ်ပါတယ်။ Living Sacrifice ဖြစ်ပါတယ်။

ရောမ ၁၂:၁ - ထို့ကြောင့် ညီအစ်ကိုတို့ ငါသည် ဘုရားသခင်၏သနားဂရုဏာတော်အားဖြင့်
သင်တို့ကို တိုက်တွန်းနှိုးဆော်လိုသည်မှာ သင်တို့၏ခန္ဓာကိုယ်များကို သက်ရှိယဇ်ကောင်ကဲ့သို့
သန့်ရှင်းမြင့်မြတ်၍ ကိုယ်တော် နှစ်သက်လက်ခံဖွယ်ရာအဖြစ် ဆက်ကပ်ပူဇော်ကြလော့။

ကိုယ့်ကိုယ်ကို သက်ရှိယဇ်ကောင်ကဲ့သို့ ဘုရားထံပူဇော်တယ်ဆိုတာ တရားတော်အတွက်
အသေခံတဲ့သူတွေလိုတော့ ချက်ချင်းသေမသွားပေမဲ့ အသက်ရှင်လျက်နဲ့ နေတိုင်း ဘုရားအတွက်
အများအတွက် ပေးဆပ်အသက်ရှင်နေတာကို ပြောတာပါ။ အထင်ရှားဆုံးဥပမာ ပေးရရင်
သင်တို့အတွက် အများပြည်သူကောင်းကျိုးအတွက် မိမိဘဝကို ထောင်ထဲမှာ ပေးဆပ်နေတဲ့ အမေစုကို
မြင်ယောင်ကြည့်ပါ။ ဘုရားသခင် လက်ခံဖွယ်ရာဖြစ်တဲ့ သက်ရှိယဇ်ကောင်ဆိုတာ အဲဒီလို ပေးဆပ်ရင်း
သက်ရှိနေတဲ့သူကို ခေါ်ပါတယ်။ သူတို့ကို သက်ရှိထင်ရှားရှိနေတဲ့ရဟန္တာ Living Saint လို့လည်း
ခေါ်ကြပါတယ်။

ဘာသာသူတို့ ကိုယ်တော်မြတ်ကို ထိုက်တန်စွာ ပင့်ယူပြီး ဘုရားနဲ့ ပေါင်းစပ်ပါ။ တစ်နေ့
တစ်နာရီ ကိုယ်တော်မြတ်ကို ဖူးမျှော်ပြီး ဘုရားသခင်က ပေးတဲ့ခွန်အားနဲ့ ဘဝအသက်တာကို
လျှောက်လှမ်းကြပါစို့။ နားဆင်သူအားလုံးအပေါ် ဘုရားသခင်ကောင်းကြီးမင်္ဂလာများ ခံစားကြရပါစေ။